

тукъ-таме земята се оголва, почернява и ние предвкусваме удоволствието отъ нови радости: поле, гора, разходки . . . Само нѣкоя прѣспа, бѣлнала се като прострѣна риза въ политѣ на нѣкой планински върхъ, ни напомня по-дълго време за изминалата зима.

И така всѣка година.

Снѣгътъ у насъ дохожда като гостенинъ. Топлиннитѣ слънчеви милувки презъ пролѣтътъ го стопяватъ и той се превръща на вода. Водата се попива въ земята или тече отгоре ѝ. Така образува потоци и



Снѣжинки.

рѣки, които се вливатъ въ моретата. Пакъ отъ слънцето водата се изпарява и когато паритѣ се издигнатъ високо, дето е по-студено, тѣ истиватъ и презъ лѣтото падатъ като дъждъ.

Така е у насъ. Постоянна промѣна, разнообразие.

Но има страни и мѣста, кждето не вали дъждъ, а само снѣгъ. Такива сж странитѣ около полюситѣ на земята, такива сж високитѣ мѣста на Алпитѣ, Кавказкитѣ, Хималайскитѣ и др. планини. По тѣзи пла-